DELEGOVANÉ NARIADENIE KOMISIE (EÚ) 2015/62

z 10. októbra 2014,

ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013, pokiaľ ide o ukazovateľ finančnej páky

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 ([1]), a najmä na jeho článok 456 ods. 1 písm. j),

keďže:

(1) Ukazovateľ finančnej páky vypočítaný v súlade s článkom 429 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 musia inštitúcie od 1. januára 2015 zverejňovať a do tohto dátumu je Komisia splnomocnená prijať delegovaný akt, ktorým sa zmení veľkosť expozície a miera kapitálu na výpočet ukazovateľa finančnej páky s cieľom odstrániť akékoľvek nedostatky zistené na základe informácií predkladaných inštitúciami.

(2) Vo vykázaných ukazovateľoch finančnej páky uvedených v článku 429 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 boli zaznamenané rozdiely v dôsledku rozdielneho výkladu inštitúcií, pokiaľ ide o vzájomné započítavanie kolaterálu v rámci transakcií financovania prostredníctvom obchodov s cennými papiermi a repo transakcií. Tieto rozdiely vo výklade a vykazovaní sa zviditeľnili po zverejnení analytickej správy Európskeho orgánu pre bankovníctvo (EBA) 4. marca 2014.

(3) Vzhľadom na to, že do ustanovení nariadenia (EÚ) č. 575/2013 sa premietli ustanovenia bazilejských noriem, nájdené riešenia nedostatkov bazilejských pravidiel sú zároveň vhodné aj na účely riešenia zodpovedajúcich nedostatkov príslušných ustanovení uvedeného nariadenia.

(4) Bazilejský výbor 14. januára 2014 prijal revidované znenie pravidiel týkajúcich sa ukazovateľa finančnej páky, najmä s dodatočnými opatreniami v oblasti merania a oceňovania a dohodami o vzájomnom započítavaní v rámci repo transakcií a transakcií financovania prostredníctvom obchodov s cennými papiermi. Zosúladením ustanovení nariadenia (EÚ) č. 575/2013, pokiaľ ide o výpočet ukazovateľa finančnej páky, s medzinárodne dohodnutými pravidlami by sa mali vyriešiť rozdielne výklady inštitúcií týkajúce sa vzájomného započítavania kolaterálu v rámci transakcií financovania prostredníctvom obchodov s cennými papiermi a repo transakcií a zároveň by sa ním mala zlepšiť medzinárodná porovnateľnosť a vytvoriť rovnaké podmienky pre inštitúcie, ktoré sú usadené v Únii a pôsobia na medzinárodnej úrovni.

(5) Zúčtovanie prostredníctvom centrálnych protistrán podľa hlavného modelu bežne používaného v Únii vedie k dvojitému započítaniu finančnej páky vo veľkosti expozície inštitúcie, ktorá vystupuje ako zúčtovací člen.

(6) Zúčtovanie transakcií financovania prostredníctvom obchodov s cennými papiermi, najmä repo transakcií, prostredníctvom kvalifikovaných centrálnych protistrán (QCCP) môže priniesť výhody, napríklad multilaterálne vzájomné započítavanie a spoľahlivé postupy správy kolaterálu, ktoré posilňujú finančnú stabilitu. Preto by sa malo povoliť vzájomné započítavanie peňažných pohľadávok a záväzkov vyplývajúcich z repo transakcií a reverzných repo transakcií prostredníctvom rovnakej QCCP.

(7) Repo transakcie, ktoré sa môžu ukončiť v ktorýkoľvek deň v rámci dohodnutej lehoty na odvolanie transakcie, by sa mali považovať za transakcie s explicitnou splatnosťou, ktorá sa rovná lehote na odvolanie transakcie, a za dodržaný by sa mal považovať „rovnaký explicitný dátum konečného vyrovnania“, aby boli takéto transakcie prípustné na vzájomné započítavanie peňažných pohľadávok a záväzkov vyplývajúcich z repo transakcií a reverzných repo transakcií s rovnakou protistranou.

(8) Revidovaný ukazovateľ finančnej páky by mal viesť k presnejšiemu meraniu finančnej páky a mal by slúžiť ako primerané obmedzenie nadmerného využívania finančnej páky v inštitúciách usadených v Únii.

(9) Vykazovanie ukazovateľa finančnej páky v danom časovom bode na konci štvrťročného vykazovaného obdobia namiesto vykazovania na základe trojmesačného priemeru prispieva k lepšiemu zosúladeniu ukazovateľa finančnej páky s vykazovaním na účely platobnej schopnosti.

([1]) Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1.

(10) Používanie hrubých pomyselných hodnôt pre vypísané zabezpečenie úveru emitované inštitúciou vhodnejšie odzrkadľuje finančnú páku v porovnaní s použitím metódy oceňovania týchto nástrojov podľa trhovej hodnoty.

(11) Rozsah konsolidácie na výpočet ukazovateľa finančnej páky by sa mal zosúladiť s regulačným rozsahom konsolidácie používaným na určenie rizikovo vážených podielov kapitálu.

(12) Zmeny zavedené týmto nariadením by mali viesť k lepšej porovnateľnosti ukazovateľa finančnej páky zverejneného inštitúciami a mali by pomôcť vyhnúť sa zavádzaniu účastníkov trhu v súvislosti s reálnou finančnou pákou inštitúcií. Preto je dôležité, aby toto nariadenie nadobudlo účinnosť čo najskôr.

(13) Nariadenie (EÚ) č. 575/2013 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (EÚ) č. 575/2013 sa mení takto:

1. Článok 429 sa nahrádza takto:

„*Článok 429*

Výpočet ukazovateľa finančnej páky

1. Inštitúcie počítajú svoj ukazovateľ finančnej páky v súlade s metodikou stanovenou v odsekoch 2 až 13.

2. Ukazovateľ finančnej páky sa vypočíta ako miera kapitálu inštitúcie vydelená veľkosťou celkovej expozície tejto inštitúcie a vyjadruje sa v percentách.

Inštitúcie vypočítajú ukazovateľ finančnej páky k referenčnému dátumu vykazovania.

3. Na účely odseku 2 je mierou kapitálu kapitál Tier 1.

4. Veľkosťou celkovej expozície je súčet hodnôt expozície:

a) aktív uvedených v odseku 5, pokiaľ nie sú odpočítané pri určení miery kapitálu uvedenej v odseku 3;

b) derivátov uvedených v odseku 9;

c) dodatočných hodnôt kreditného rizika protistrany pre repo transakcie, transakcie požičiavania alebo vypožičiavania cenných papierov alebo komodít, transakcie s dlhou lehotou vyrovnania a transakcie požičiavania s dozabezpečením vrátane podsúvahových transakcií uvedených v článku 429b;

d) podsúvahových položiek uvedených v odseku 10.

5. Inštitúcie určia hodnotu expozície aktív, okrem zmlúv uvedených v prílohe II a kreditných derivátov, v súlade s týmito zásadami:

a) hodnoty expozície aktív sú hodnoty expozície v súlade s článkom 111 ods. 1 prvou vetou;

b) nefinančný alebo finančný kolaterál, záruky alebo nakúpené zmiernenie kreditného rizika sa nesmú používať na zníženie hodnôt expozície aktív;

c) úvery a vklady sa nesmú vzájomne započítavať;

d) repo transakcie, transakcie požičiavania alebo vypožičiavania cenných papierov alebo komodít, transakcie s dlhou lehotou vyrovnania a transakcie požičiavania s dozabezpečením sa nesmú vzájomne započítavať.

6. Inštitúcie môžu od veľkosti expozície uvedenej v odseku 4 tohto článku odpočítať sumy odpočítané od vlastného kapitálu Tier 1 v súlade s článkom 36 ods. 1 písm. d).

7. Príslušné orgány môžu povoliť inštitúcii, aby do veľkosti expozície nezahrnula expozície, s ktorými sa môže zaobchádzať podľa článku 113 ods. 6. Príslušné orgány môžu udeliť toto povolenie len vtedy, ak sú splnené všetky podmienky uvedené v článku 113 ods. 6 písm. a) až e) a ak udelili súhlas stanovený v článku 113 ods. 6.

8. Odchylne od odseku 5 písm. d) môžu inštitúcie stanoviť hodnotu expozície peňažných pohľadávok a peňažných záväzkov vyplývajúcich z repo transakcií, transakcií požičiavania alebo vypožičiavania cenných papierov alebo komodít, transakcií s dlhou lehotou vyrovnania a transakcií požičiavania s dozabezpečením s rovnakou protistranou ako čistú hodnotu len vtedy, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

a) transakcie majú rovnaký explicitný dátum konečného vyrovnania;

b) právo započítať sumu, ktorá sa dlhuje protistrane, oproti sume, ktorú dlhuje protistrana, je právne vymožiteľné vo všetkých týchto situáciách:

   i) pri bežnej obchodnej činnosti;

   ii) v prípade zlyhania, platobnej neschopnosti a konkurzu;

c) protistrany majú v úmysle uskutočniť čisté vyrovnanie alebo súbežné vyrovnanie alebo sú transakcie predmetom mechanizmu vyrovnania, ktorého výsledkom je funkčný ekvivalent čistého vyrovnania.

Na účely písmena c) prvého pododseku je výsledkom mechanizmu vyrovnania funkčný ekvivalent čistého vyrovnania vtedy, ak sa k dátumu vyrovnania čistý výsledok peňažných tokov vyplývajúcich z transakcií v rámci daného mechanizmu rovná jedinej čistej sume v rámci čistého vyrovnania.

9. Inštitúcie určia hodnotu expozície zmlúv uvedených v prílohe II a kreditných derivátov vrátane tých, ktoré sú podsúvahové, v súlade s článkom 429a.

10. Inštitúcie určia hodnotu expozície podsúvahových položiek okrem zmlúv uvedených v prílohe II, kreditných derivátov, repo transakcií, transakcií požičiavania alebo vypožičiavania cenných papierov alebo komodít, transakcií s dlhou lehotou vyrovnania a transakcií požičiavania s dozabezpečením v súlade s článkom 111 ods. 1. Inštitúcie však nesmú znížiť nominálnu hodnotu týchto položiek špecifickými úpravami kreditného rizika.

V súlade s článkom 166 ods. 9, keď sa nejaký prísľub vzťahuje na predĺženie iného prísľubu, z dvoch konverzných faktorov spojených s jednotlivými prísľubmi sa použije ten, ktorý je nižší. Hodnota expozície nízko rizikových podsúvahových položiek uvedených v článku 111 ods. 1 písm. d) podlieha minimálnej úrovni 10 % ich nominálnej hodnoty.

11. Inštitúcia, ktorá je zúčtovacím členom QCCP, môže z výpočtu veľkosti expozície vylúčiť obchodné expozície nasledujúcich položiek za predpokladu, že tieto obchodné expozície sú zúčtované s danou QCCP a zároveň spĺňajú podmienky stanovené v článku 306 ods. 1 písm. c):

a) zmluvy uvedené v prílohe II;

b) kreditné deriváty;

c) repo transakcie;

d) transakcie požičiavania alebo vypožičiavania cenných papierov alebo komodít;

e) transakcie s dlhou lehotou vyrovnania;

f) transakcie požičiavania s dozabezpečením.

12. Ak inštitúcia, ktorá je zúčtovacím členom QCCP, zaručí tejto QCCP plnenie zo strany klienta, ktorý vstupuje priamo do derivátových transakcií s QCCP, do veľkosti expozície zahrnie expozíciu vyplývajúcu zo záruky ako expozíciu derivátu voči klientovi v súlade s článkom 429a.

13. Ak sa v súlade s článkom 10 smernice 86/635/EHS v rámci národných všeobecne uznávaných účtovných zásad vykazujú spravované aktíva v súvahe, tieto aktíva je možné vylúčiť z veľkosti celkovej expozície ukazovateľa finančnej páky pod podmienkou, že spĺňajú kritériá pre nevykazovanie stanovené v medzinárodnom účtovnom štandarde (IAS) 39 uplatniteľnom podľa nariadenia (ES) č. 1606/2002 a prípadne kritériá pre nekonsolidáciu stanovené v medzinárodnom štandarde finančného výkazníctva (IFRS) 10 uplatniteľnom podľa nariadenia (ES) č. 1606/2002.

14. Príslušné orgány môžu inštitúcii povoliť, aby z veľkosti expozície vylúčila expozície, ktoré spĺňajú všetky tieto podmienky:

a) sú expozíciami voči subjektu verejného sektora;

b) zaobchádza sa s nimi v súlade s článkom 116 ods. 4;

c) vyplývajú z vkladov, ktoré musí inštitúcia na základe právnej povinnosti previesť na subjekt verejného sektora uvedený v písmene a) na účely financovania investícií všeobecného záujmu.“

2. Vkladajú sa tieto články 429a a 429b:

„Článok 429a

Hodnota expozície derivátov

1. Inštitúcie určia hodnotu expozície zmlúv uvedených v prílohe II a kreditných derivátov vrátane tých, ktoré sú podsúvahové, v súlade s metódou stanovenou v článku 274. Inštitúcie pri určovaní potenciálnej budúcej expozície kreditných derivátov voči kreditným rizikám uplatňujú článok 299 ods. 2 písm. a).

Inštitúcie pri určovaní potenciálnej budúcej expozície kreditných derivátov voči kreditným rizikám uplatňujú zásady stanovené v článku 299 ods. 2 písm. a) na všetky svoje kreditné deriváty, teda nielen na tie, ktoré sú zaradené do obchodnej knihy.

Pri určovaní hodnoty expozície môžu inštitúcie zohľadniť účinky zmlúv o novácii a iných dohôd o vzájomnom započítavaní v súlade s článkom 295. Krížové vzájomné započítavanie produktov sa nesmie uplatňovať. Inštitúcie však môžu využívať vzájomné započítavanie v rámci kategórie produktov uvedenej v článku 272 bode 25 písm. c) a kreditných derivátov, keď sú predmetom zmluvnej dohody o krížovom vzájomnom započítavaní produktov uvedenej v článku 295 písm. c).

2. Keď poskytovanie kolaterálu súvisiace s derivátovými zmluvami znižuje sumu aktív podľa uplatniteľného účtovného rámca, inštitúcie toto zníženie stornujú.

3. Na účely odseku 1 môžu inštitúcie variačnú maržu prijatú v hotovosti od protistrany odpočítať od časti hodnoty expozície týkajúcej sa bežných reprodukčných nákladov, pokiaľ sa už variačná marža podľa uplatniteľného účtovného rámca nevykázala ako zníženie hodnoty expozície a ak sú splnené všetky tieto podmienky:

a) v prípade obchodov nezúčtovaných prostredníctvom QCCP sa hotovosť prijatá prijímajúcou protistranou neoddeľuje;

b) variačná marža sa vypočítava a vymieňa denne na základe oceňovania pozícií v derivátoch podľa trhovej hodnoty;

c) variačná marža prijatá v hotovosti je v rovnakej mene, akou je mena vyrovnania derivátovej zmluvy;

d) vymenená variačná marža je celá suma, ktorá by bola potrebná na úplné splatenie expozície derivátu ocenenej podľa trhovej hodnoty, pričom sa uplatňujú prahové hodnoty a minimálne prevodné hodnoty uplatniteľné na protistranu;

e) na derivátovú zmluvu a variačnú maržu medzi inštitúciou a protistranou danej zmluvy sa vzťahuje jednotná dohoda o vzájomnom započítavaní, ktorú môže inštitúcia považovať za faktor znižujúci riziko v súlade s článkom 295.

Na účely písmena c) prvého pododseku, keď derivátová zmluva podlieha kvalifikovanej rámcovej dohode o vzájomnom započítavaní, je menou vyrovnania akákoľvek mena vyrovnania určená v derivátovej zmluve, v hlavnej kvalifikovanej rámcovej dohode o vzájomnom započítavaní alebo v prílohe o úverovej podpore pripojenej ku kvalifikovanej rámcovej dohode o vzájomnom započítavaní.

Keď podľa uplatniteľného účtovného rámca inštitúcia variačnú maržu zaplatenú v hotovosti protistrane vykazuje ako pohľadávku, môže toto aktívum vylúčiť z veľkosti expozície za predpokladu, že sú splnené podmienky uvedené v písmenách a) až e).

4. Na účely odseku 3 platí toto:

a) odpočítanie prijatej variačnej marže musí byť obmedzené na kladnú časť hodnoty expozície týkajúcu sa bežných reprodukčných nákladov;

b) inštitúcia nesmie používať variačnú maržu prijatú v hotovosti na zníženie výšky potenciálnej budúcej expozície voči kreditným rizikám, a to ani na účely článku 298 ods. 1 písm. c) bodu ii).

5. Popri zaobchádzaní stanovenom v odseku 1 v prípade vypísaných kreditných derivátov inštitúcie do hodnoty expozície zahrnú efektívne pomyselné hodnoty uvedené vo vypísaných kreditných derivátoch znížené o akékoľvek záporné zmeny reálnej hodnoty, ktoré sa začlenili do kapitálu Tier 1 vo vzťahu k danému vypísanému kreditnému derivátu. Výsledná hodnota expozície sa môže ďalej znížiť o efektívnu pomyselnú hodnotu kúpeného kreditného derivátu na rovnaký referenčný názov za predpokladu, že sú splnené všetky tieto podmienky:

a) v prípade kreditných derivátov zmierňujúcich kreditné riziko len jednej zmluvnej strany musia byť kúpené kreditné deriváty na referenčný názov, ktorý sa zaraďuje rovnako alebo nižšie ako podkladový referenčný záväzok vyplývajúci z vypísaného kreditného derivátu, a výsledkom kreditnej udalosti týkajúcej sa nadriadeného referenčného aktíva by bola kreditná udalosť týkajúca sa podriadeného aktíva;

b) keď inštitúcia kupuje zabezpečenie na skupinu referenčných názvov, kúpeným zabezpečením môže kompenzovať predané zabezpečenie na skupinu referenčných názvov len vtedy, ak je skupina referenčných subjektov a úroveň podriadenosti v rámci obidvoch transakcií identická;

c) zostatková splatnosť kúpeného kreditného derivátu sa rovná zostatkovej splatnosti vypísaného kreditného derivátu alebo je väčšia;

d) pri určovaní hodnoty dodatočnej expozície vypísaných kreditných derivátov sa pomyselná hodnota kúpeného kreditného derivátu znižuje o akúkoľvek kladnú zmenu reálnej hodnoty začlenenú do kapitálu Tier 1 vo vzťahu k danému kúpenému kreditnému derivátu;

e) v prípade tranžovaných produktov kreditný derivát kúpený ako zabezpečenie je na referenčný záväzok, ktorý sa zaraďuje rovnako ako podkladový referenčný záväzok vyplývajúci z vypísaného kreditného derivátu.

Keď sa pomyselná hodnota vypísaného kreditného derivátu nezníži o pomyselnú hodnotu kúpeného kreditného derivátu, inštitúcie môžu odpočítať individuálnu potenciálnu budúcu expozíciu daného vypísaného kreditného derivátu od celkovej potenciálnej budúcej expozície stanovenej podľa odseku 1 tohto článku v spojení s článkom 274 ods. 2 alebo článkom 299 ods. 2 písm. a) podľa toho, ktorý je uplatniteľný. V prípade, že sa potenciálna budúca expozícia voči kreditným rizikám stanovuje v spojení s článkom 298 ods. 1 písm. c) bodom ii), hrubá potenciálna expozícia voči kreditným rizikám (PCE_{gross}) sa môže znížiť o individuálnu potenciálnu budúcu expozíciu vypísaných kreditných derivátov bez úpravy pomeru čistej a hrubej hodnoty (NGR).

6. Inštitúcie nesmú znížiť efektívnu pomyselnú hodnotu vypísaného kreditného derivátu, keď kupujú zabezpečenie úveru prostredníctvom swapu celkových výnosov a zaznamenávajú prijaté čisté platby ako čistý príjem, ale nezaznamenávajú kompenzačné zníženie hodnoty vypísaného kreditného derivátu zohľadnené v kapitáli Tier 1.

7. V prípade kúpených kreditných derivátov na skupinu referenčných subjektov môžu inštitúcie vykázať zníženie podľa odseku 5 v rámci vypísaných kreditných derivátov na jednotlivé referenčné názvy len vtedy, ak je kúpené zabezpečenie ekonomicky rovnocenné kupovaniu zabezpečenia samostatne na každý z jednotlivých názvov v skupine. Ak inštitúcia kupuje kreditný derivát na skupinu referenčných názvov, môže zníženie v rámci skupiny vypísaných kreditných derivátov vykázať len vtedy, ak je skupina referenčných subjektov a úroveň podriadenosti v rámci obidvoch transakcií identická.

8. Odchylne od odseku 1 tohto článku môžu inštitúcie používať metódu stanovenú v článku 275 na určenie hodnoty expozície zmlúv uvedených v bodoch 1 a 2 prílohy II, len ak používajú túto metódu aj na určenie hodnoty expozície týchto zmlúv na účely splnenia požiadaviek na vlastné zdroje stanovených v článku 92.

Keď inštitúcie uplatňujú metódu stanovenú v článku 275, nesmú znížiť veľkosť expozície o sumu variačnej marže prijatej v hotovosti.

Článok 429b

Dodatočná hodnota kreditného rizika protistrany pre repo transakcie, transakcie požičiavania alebo vypožičiavania cenných papierov alebo komodít, transakcie s dlhou lehotou vyrovnania a transakcie požičiavania s dozabezpečením

1. Popri hodnote expozície vyplývajúcej z repo transakcií, transakcií požičiavania alebo vypožičiavania cenných papierov alebo komodít, transakcií s dlhou lehotou vyrovnania a transakcií požičiavania s dozabezpečením vrátane podsúvahových transakcií v súlade s článkom 429 ods. 5 inštitúcie do veľkosti expozície započítajú dodatočnú hodnotu kreditného rizika protistrany určenú v súlade s odsekmi 2 alebo 3 tohto článku podľa toho, ktorý je uplatniteľný.

2. Na účely odseku 1 sa v prípade transakcií s protistranou, ktoré nie sú predmetom rámcovej dohody o vzájomnom započítavaní, ktorá spĺňa podmienky stanovené v článku 206, dodatočná hodnota (E_i^*) určí na základe jednotlivých transakcií podľa tohto vzorca:

$$E_i^* = max\{0, E_i - C_i\}$$

kde:

E_i je reálna hodnota cenných papierov alebo hotovosti požičanej protistrane v rámci transakcie i;

C_i je reálna hodnota hotovosti alebo cenných papierov prijatých od protistrany v rámci transakcie i.

3. Na účely odseku 1 sa v prípade transakcií s protistranou, ktoré sú predmetom rámcovej dohody o vzájomnom započítavaní, ktorá spĺňa podmienky stanovené v článku 206, dodatočná hodnota týchto transakcií (E_i^*) určí na základe jednotlivých dohôd podľa tohto vzorca:

$$E_i^* = \max\left\{0, (\sum_i E_i - \sum_i C_i)\right\}$$

kde:

E_i je reálna hodnota cenných papierov alebo hotovosti požičanej protistrane v prípade transakcií, ktoré sú predmetom rámcovej dohody o vzájomnom započítavaní i;

C_i je reálna hodnota hotovosti alebo cenných papierov prijatých od protistrany na základe rámcovej dohody o vzájomnom započítavaní i.

4. Odchylne od odseku 1 tohto článku inštitúcie za predpokladu uplatnenia 20 % najnižšej úrovne uplatniteľnej rizikovej váhy môžu na určenie dodatočnej hodnoty repo transakcií, transakcií požičiavania alebo vypožičiavania cenných papierov alebo komodít, transakcií s dlhou lehotou vyrovnania a transakcií požičiavania s dozabezpečením vrátane podsúvahových transakcií používať metódu stanovenú v článku 222. Inštitúcie môžu používať túto metódu len vtedy, ak ju používajú aj na určenie hodnoty expozície vyplývajúcej z týchto transakcií na účely splnenia požiadaviek na vlastné zdroje stanovených v článku 92.

5. Keď sa pri repo transakcii dosiahne účtovanie predaja podľa jej uplatniteľného účtovného rámca, inštitúcia vykoná reverzne všetky účtovné záznamy súvisiace s predajom.

6. Keď inštitúcia koná ako zástupca medzi dvomi stranami repo transakcií, transakcií požičiavania alebo vypožičiavania cenných papierov alebo komodít, transakcií s dlhou lehotou vyrovnania a transakcií požičiavania s dozabezpečením vrátane podsúvahových transakcií, platí toto:

a) ak inštitúcia klientovi alebo protistrane poskytuje sľub odškodnenia alebo záruku obmedzenú na akýkoľvek rozdiel medzi hodnotou cenného papiera alebo hotovosti, ktorú požičal klient, a hodnotou kolaterálu, ktorý poskytol dlžník, do veľkosti expozície započíta iba dodatočnú hodnotu určenú v súlade s odsekmi 2 alebo 3 podľa toho, ktorý je uplatniteľný;

b) keď inštitúcia neposkytuje žiadnej zúčastnenej strane sľub odškodnenia ani záruku, transakcia sa do veľkosti expozície nesmie započítať;

c) keď je inštitúcia ekonomicky vystavená podkladovému cennému papieru alebo hotovosti v rámci transakcie nad rámec expozície, na ktorú sa vzťahuje dodatočná hodnota, do veľkosti expozície započíta aj expozíciu, ktorá sa rovná plnej výške cenného papiera alebo hotovosti.“

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 10. októbra 2014

Za Komisiu

predseda

José Manuel BARROSO